

Železnice nepatří do starého železa

Nedávný dopravní kolaps v Praze opět ukázal, že se nemůžeme spoléhat jen na silniční dopravu. Právě ve smogových situacích by mělo co nejvíc lidí jezdit vlakem. K tomu je nutné modernizovat, nebo alespoň udržovat v provozu i menší tratě vedoucí do Prahy a dalších velkých měst. Ministerstvo dopravy postupuje právě opačně. Na výstavbu dálnic je stále peněz dost, zatímco železnice nemají na nejnútnejší údržbu. Počítá se pouze s modernizací hlavních

tratí. Ty ostatní mohou klidně zrezi-
vět. Odstrašujícím příkladem je trať
Praha - Děbřín. Vlaky bývají plně ob-
sazeny cestujícími. V pracovní dny
jezdí lidé z venkova do práce, o ví-
kendech Pražáci na chaty. Trať je
v tak havarijním stavu, že po mostě
přes Vltavu u Měchenic může jet
vlak rychlostí pouze 10 km/hod. Prý
se neopravoval od roku 1935. Je zná-
mo, že na některých místech trati je
špatný rozchod kolejnic a všechny
mostky jsou zchátralé. Zřejmě se če-

ká, až dojde k nějaké katastrofě. Po-
tom bude trať vyřazena z provozu, ať
si lidé jezdí auty nebo autobusy. Že
budou o to více přečpané silnice,
o tom nikdo neuvažuje.

Je už opravdu nejvyšší čas vyře-
šit problém financování železnic.
Neustálé handrkování o peníze
a hrozby stávkami k ničemu neve-
dou. Představa, že si České dráhy
někdy na sebe vydělají, včetně ná-
kladných rekonstrukcí, je nereálná.
A že by si někdo koupil od státu

zchátralé tratě také není pravděpo-
dobné. Jak se můžeme dozvědět od
starých lidí, za první republiky a za
Rakouska byly dráhy financovány
z dluhopisů. Dalším možným řeše-
ním je švédský model, podle které-
ho železniční těleso a kolejnice
spravuje stát, podobně jako silnice.

Stále slyšíme: nejsou peníze. Ne-
jsem ekonom, ale připomínám ne-
dávný rozhlasový rozhovor s jed-
ním profesorem, který řekl: Jak to,
že v dnešní době, kdy stát rozpro-
dává státní majetek, nejsou peníze?
Když nejsou teď, nebudou nikdy.

Ludmila KÁLALOVÁ, Písek